

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۷ دسمبر ۲۰۱۹

اعتراف "کرزی" به نقش "خارجی" ها در "انتخابات" حاوی چه پیامیست؟؟

پنجشنبه- ۰۵ جدی ۱۳۹۸ - کابل: در مصاحبه ای که "حامدکرزی" با رسانه های امریکائی داشت و روز گذشته به وسیله رسانه های داخلی و خارجی پخش گردید، "کرزی" با صراحت و بدون پرده پوشی و کاملاً علنی اعلام داشت که انتخابات افغانستان به دست خود افغانها نیست. این خارجی ها هستند که متناسب با خواست و سلیقه شان در مورد تصمیم می گیرند. او انتخابات سالهای ۲۰۰۹ را که خودش رئیس جمهور اعلام گردید و ۲۰۱۴ را که به اعلام حکومت خیانت ملی منجر شد و انتخابات کنونی را نیز از این قاعده کلی بیرون ندانسته، با صراحت تأکید ورزید که همه چیز به اراده و عملکرد خارجی ها تعلق دارد. در یادداشت امروز مکث کوتاهی خواهیم داشت نسبت به این اعتراف زبوانه:

۱- تا جایی که از مطالعه تاریخ سده نزده افغانستان و خاطرات خود این قلم بر می آید، "حامدکرزی" نه نخستین فردیست که چنین زبوانه به چاکری اش در یک کشور تحت اشغال و مستعمره اعتراف نموده و یقیناً نه آخرینش باقی خواهد ماند.

چنانچه وقتی به کتابهایی که راجع به نیمه اول قرن ۱۹ به خصوص آخرین روز های حیات "شاه شجاع" مطالب نگاشته اند، می خوانیم که شخص "شاه شجاع" نه یک بار بلکه باربار زندان "لودیانه" را برتر از تخت کابل دانسته، صریحاً شکایت می نماید که در کابل اشغال شده اختیاراتش به مراتب کمتر از دوران حبسش در زندان "لودیانه" می باشد.

عین این اعتراف را "بیرک کارمل" سگ زنجیری سوسیال امپریالزم روس که ۴۰ سال قبل در پناه تانکها و طیارات غول پیکر شوروی آنروز بر افغانستان حاکم گردانیده شد، در صحبت ها، بحث ها و مصاحبه هایش صریحاً اعتراف نموده که شخص خودش هیچ کاره در اتخاذ تصمیم به اشغال افغانستان بوده و رتق و فتق امور افغانستان را شورویها می گرفتند.

در نتیجه وقتی امروز "حامدکرزی" با چنین عباراتی بی اعتباری و بی اهمیتی انتخابات های کذائی را یادآوری می کند، چیز تازه ای نیست و چنین اعتراف هائی نه تنها از بارگناهان مجریان آن نمی کاهد، بلکه ذات اعتراف که بیانگر آگاهی آنها از تمام روند است، خیانت آگاهانه آنها را می رساند.

۲- چنین اعترافهائی گذشته از این که می تواند تلاشی باشد از جانب اعتراف کننده جهت آرام ساختن بقایای وجدان ناآرام و معذب شان، می تواند در خدمت اهداف دیگری نیز قرار داشته باشد:

الف - اعتراف کننده در اینجا "حامدکرزی"، دیروز "ببرک کارمل" و پریروز "شاه شجاع" تلاش ورزیده و می ورزند تا با گفتن چنین حرفهائی نا رضایتی شان را از روند کلی قضایا و از این که در حاشیه قرار گرفته و استعمار پاداش خیانت آنها را نمی پردازد، ابراز دارند، تا مگر استعمار باز هم گوشه چشمی به طرف آنها انداخته، باز هم به بازی گرفته شوند.

ب - چنین افرادی تلاش می ورزند تا با چنین اعترافات افشاگرانه ای برای خود به زعم خودشان بین مخالفان ساده لوح و صفحات تاریخ جای پائی پیدا و باز نمایند. آنهم بدان امید که توده های میلیونی کشور، عربده کشی های زمان حاکمیت شان را فراموش نموده، به عجز و لابه آخرشان ارزشی قایل شوند.

پ - مهمتر از هردو هدف قبلی، چنین اعتراف های افشاگرانه ای می تواند باز هم به مثابه وظیفه محوله از جانب استعمار انجام یابد. یعنی اعتراف کننده، چنین اعتراف می کند تا به مخالفان روند بگویند که روی مواضع شان زیاد سماجت و پافشاری نکنند، تصمیم در جای دیگری گرفته می شود و سماجت آنها سودی ندارد.

یعنی در حالت کنونی "حامدکرزی" با اعترافاتش، دست به افشاکری نمی زند بلکه بر اساس وظیفه به مخالفان اعلام نتایج انتخابات به خصوص به کاندید های رقیب "غنی احمدزی"، فریاد می زند که خود و مردم را زیاد زحمت ندهند، تصمیم را اشغالگران می گیرند نه کمیسیون های به اصطلاح مستقل انتخابات و سمع شکایات. به نظر من طرف مستقیم این پیام، "عبدالله عبدالمود" و "گلبدین" و بقیه کسانی بوده اند که تا امروز به دنبال "کرزی" به امید تشدید و بهره برداری از تضاد بین "غنی احمدزی" و "حامدکرزی" روان بودند. "کرزی" به همه آنها پیام داد که موفقیت "غنی احمدزی" را بپذیرند.

دیده شود چه می شود!